

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ СРЕДЊОБАНАТСКОГ ОКРУГА - бесплатан примерак -

БРОЈ 2341, ГОДИНА XVI
ЗРЕЊАНИН, НОВЕМБАР 2005.



ШЕШЕЉ СРПСКИ ЈУНАК

Сведочење проф. Др. Војислава Шешеља на суђењу Слободану Милошевићу пред Хашким трибуналом представља најаутентичније сведочење о догађајима који се су се одигравали у претходном периоду на просторима бивше Југославије. Светски мочници желели су пред домаћим и светским јавним мњењем да затру чињеницу и околности које су карактерисале то време, не би ли омогућили Тужилаштву да пише нову историју поњиховом сценарију. Међутим, у тим намерама својим храбрим и убедљивим сведочењем зауствио их је др. Војислав Шешељ.

Председник Српске радикалне странке схватио је своју улогу пред Хашким трибуналом као историски чин у којима се истина бори против лажи и фалсификата. Верујући у тежину истине и исправности борбе српскога народа за очување националног интереса, својим сведочењем запечатио је историју, коју нико више неће моћи да преправља и модификује према својим сопственим интересима.

Проф. Др. Шешељ успео је својим сведочењем да побије оптужбе на рачун Србије и српског народа.

Након оваког суђења коментари иду и у том правцу, да ће његово сведочење бити уписано у анале за све оне који буду желели да се баве историјом или правним наукама са науног аспекта. Сигурно да посебно треба упамтити речи Бране Црнчевића (књижевника) `Шешељ је изнео довољно тога да заувек остане упамћен као неко ко је на најбољи могући начин одбранио српски народ.

ЗРЕЊАНИН НИЈЕ КНЕЖЕВИНА

Из мноштва феномена наше савремене, плуралистичке и демократске сцене, који су разбуктали право на нерад, јавашлук, расипништво и саморекламерство, издваја се уснули председник општине Зрењанин. Дотични Горан Кнежевић, чија је странка окренула леђа Републичком парламенту је толико доследан изласцима да је и сам напустио своја предизборна обећања и реч коју је дао становницима највеће општине у Војводини. Ако је истинита она народна изрека (а тачна је) да се човек држи за реч, а во за рогове, испада да нема искрене и истините жуто подвучене речи. А, народу је дозлогрдило да слуша празна обећања, да гледа како се арчи наштешком муком зарађени динар, како се свака глупост претвара у величанствену победу, како пропада ова предивна општина, а сањомими.

Да ли мисле да заборављамо ко смо и какви смо били? У оној и онаквој великој Југославији, Зрењанин је био трећи град по развијености. Данас на трећем месту нисмо ни у Банату! Веровали су многи слаткоречивим који су тврдили да нема времена за експерименте, да је пред нама време изазова, да ће потећи мед и млеко. Остао је само чемер и неколицина повлашћених из визуре Г. Кнежевића који уживају све овоземаљске благодети. Руку на срце, та неколицина и нија баштолико мала. То су бабе и тетке, стрине и стричеви, деца и кумови, сви они који су се тако лепо удомили у неким јавним предузећима или управним одборима, па примају лепе паре и уживају у свом жућкастом свету.

Прогутаћемо и да је тако, али нека мало боље буде и обичном човеку који једва саставља крај са крајем. Одавно се већнаслућује да боље неће бити и зато је Српска радикална странка покренула иницијативу за смену тог и таквог председника општине који није испунио ни једно значајније предизборно обећање. Ни овога пута радикали нису

усамљени у таквим констатацијама јер се и други политички чиниоци Општине слажу у чињеници да актуелни председник доноси погрешне одлуке далеко од очију јавности. Наиме, јавност је ускраћена праве информације о томе шта ради извршна локална власт, нема уобичајених конференција за штампу, а назови значајне вести о тзв. великим активностима локалних моћника се једино могу сазнати у локалним медијима кроз необавезна ћаскања као да се ради о енглеској краљевској фамилији.

Да ли се у овој општини нешто значајније променило током протекле године? Није и неће. Мртвило је присутно на сваком кораку и сасвим је разумљива констатација грађана да је Зрењанин мртав град. Мртав да мртвији не може бити. Предузећа се затварају, оно што је преостало продаје се у бесцење, број незапослених расте, сеоска домаћинства пропадају, запослени гладују, пензионери једва преживљавају, осмех са лица народа банатског је нестао... Докле и због чега, тим пре што је актуелни председник потписао да се прописи мењају и да ћемо имати већа овлашћења, али и одговорности.

Били су то велики изазови за актуелну власт. Прихватли су већа овлашћења, али су зато заборавили и на одговорности. Нови изазови били су једино могућност за лов у мутном. Све што је подвучено жутићом може да прође, остали - стој!

Актуелни председник је измислио и рупу и то ону на саксији. Каже да се стање у привреди мора мењати. Обећао и остао доследан иако је, можда свестан, да нема никакве надлежности када је у питању локална самоуправа у тој области. Као да је заборавио да је избачен из најбоље Шећеране, да он није у могућности да поставља директоре. У међувремену је стекао већу самосталност и обавезу да буде поштен и бољи домаћин. На то су га обавезале веће ингеренције и већа одговорност.

Потписао је, и слагао, да су његови циљеви смањење незапослености и повећање животног стандарда. Чак би му и Чика-Јова Змај позавидео јер је много хтео, а ништа није урадио! Био је то само новизазов. Злоупотребљен.

Председник општине је добио већу самосталност, већу ингеренцију и већу одговорност. Он би морао да буде поштен и добар домаћин. Према томе, како је сам потписао своју обавезу, његови циљеви, као и циљеви политике у општини Зрењанин, јесу смањење незапослености и повећање животног стандарда грађана. И шта се догодило? Ништа! Број незапослених расте, број несрећних је још већи, а председник И његови сарадници нам путују на белосветске кобасицијаде и ко зна каква путешствија која немају благе везе са народом и привредом Зрењанина.

Безброј пута је Г. Кнежевић рекао да је његова обавеза да да свој допринос да сиромашних буде што мање, да се створе прилике у којима ће највећи број наших суграђана моћи да живи од свог рада све боље и боље. Године пролазе, а број сиромашних је све већи. Да ли је Контејнер стрит наша жућкаста будућност у првој општинској глави?

Ништа боље није ни у нашим селима која су остала пука истрошена изборна фраза. И све друго је - у току. И изградња Фабрике воде, Робно транспортног центра, и слободне зоне. Све у свему - мртвило. Живост је једино у трошењу буџета. Трећина новца је отишло на плате све већег броја запослених. Наравно, ни друг председник није толико наиван па и он зна да списка по неко милионче за путовања, дневнице, бензин или част. Има се - може се. Троши он, а троше и други. Нарочито савети за стратешки развој, привреду, социо-економију, запошљавање... Вала и ред је када је на изградњи шеталишта запослено чак 24 радника! Хиљаду пута више радника и даље је без посла. То заборавља и председник и његови дебело плаћени савети.

Не заборављају, међутим, да се и они мало омасте, па да о трошку свих нас

оду на поклоњење у Сребреницу, све са државничком помпом, новинарима и конференцијама. Као, то је њихово право. Јесте, али о њиховом трошку и у слободно време. А, председник ћути. Ћуте и они кад председник шпарта по свету, дегустира кобасице или обилази сајмове по туђим земљама. Обилази да види шта други раде. Боље би било да гледа своја посла у свом граду и својој општини. Дипломатија није у опису његових послова. Није ни изношење неистине да је водећу улогу у спровођењу референдума за наставак изградње зрењанинске болнице имала његова странка и његови људи. Имали су је једино у градњи азила за псе и мачке луталице којих је сада јошвише на зрењанинским улицама.

Зрењанин је, изгледа, једини град у овом делу света у коме се ништа не гради. Млађи нараштаји су већ заборавили како изгледају кранови, а да не беше републичке помоћи не би знали ни како се граде путеви и обилазнице. То је у овом напаћеном граду одговорност ДС и коалиционих партнера на челу са Г. Кнежевићем.

Времена за чекање и експерименте више нема. Ово није ничија кнежевина, чак ни поменутог локалног моћника који обожава да му тепају скраћивањем његовог презимена. Његово време је истрошено, поверење народа и бирачког тела изгубљено. Зато се од његове моралности може очекивати да се сам повуче са позиције првог човека наше општине. Уверени смо да ће ово катарзично очишћење врло брзо наступити као знак врхунца моралне чистоте и одбацивања свих оних комформности које му као председнику припадају. Сигурни смо да ће се за његово место пронаћи адекватна замена у неком познаваоцу Устава и Статута, у неком патриоти и личности која ће на прави начин испуњавати обавезе добијене одговорне функције. У противном, овај одувек лошчелник, а сада и сасвим извесно - бивши, мораће да се повуче пред народним гневом. Неће бити први, али ће бити први заборављен.

ЕВРОПСКИ ПАРЛАМЕНТ О ВОЈВОДИНИ

Још једном се показало да свет, или његов мањи, део случајно или намерно појма нема о томе ко смо и какви смо ми то људи. То су показали и ставови из Резолуције Европског парламента о заштити мултиетичности у Војводини. По обичају претерани ставови не одговарају истини и директна су последица политичке ситуације у Мађарској и злоупотребе Европског парламента за политичке борбе у нашем комшилуку.

Држава у којој се, наводно, поново дешавају међунационални инциденти је стављена на стуб срама уз претњу европских парламентарца да ће употребити своја буџетска овлашћења како би изршили притисак на Србију и Црну Гору како би се подстакло поштовање фундаменталних људских права и слобода, укључујући и права националних мањина.

Да којим случајем живимо у неком другом крају света, а не у Војводини где има 27 нација, можда би и помислили да ту нешто и није у реду. Овако нам смешно и горку звучи чињеница да је тако озбиљна институција каква је Европски парламент са 88 гласова за и ни једним против (!) изразила своју дубоку забринутост за поновљена кршења људских права и одсуство реда и закона у нашој покрајини. ЕП је уз то позвао власти у Републици Србији и Државној заједници да признамо ове акте насиља као кривична дела у складу са законодавством које је на снази и инсистирају на значају моменталног и успешног деловања како слични догађаји не би остали правно нерешени и да би се спречили у будућности.

Парламент је позвао власти у нашој земљи да поново успоставе аутономију Војводине коју је она уживала све до 1990. године и да поново успоставе стварна овлашћења покрајинског Парламента на пољу образовања и медија како би омогућиле креирање одговарајуће политике у овом мултиетничком региону.

Европски парламентарци су ишли још даље захтевајући од Комисије, Савета и Високог представника да помно прате развој догађаја у Војводини, обраћајући већу пажњу на већи безбедносни ризик који представља узнемиравање националних мањина, те стога захтевају да се у ову покрајину пошаљу посматрачи ЕУ. Парламент је, на крају искористио прилику да подсети Владу Државне заједнице Србије и Црне Горе и Владу Србије да принципи слободе, демократије, поштовања људских права, фундаменталних слобода, су темељни елементи процеса стабилизације и асоцијације и владавина закона представљају предуслове за пристанак Европског парламента да закључи Споразум о стабилизацији и асоцијацији и за сваки будући партнерски однос са Европском заједницом уопште!

Оптужбе тешке и претеће. Чуле су се и заборавиле. Ником ништа. Каравани и даље пролазе, а на наш народ и даље бацају љагу. Какви смо ми то људи када Европски парламент мора да расправља о 8 инцидентата колико је лане било у овој држави. Какви су тек они наши политичари, наши представници на разним странама, наше комшије из суседне земље који све то мирно, немо посматрају и потпирују ватру?

Чему се они радују? Пропасти Војводине, Србије, Балкана или света? Да ли мирно спавају или смишљају неке нове гадости?

У другим земљама би Каса и њему слични због злоупотребе питања националних мањина дебело одговарали. Ваљда је и Борис Тадић приликом недавне посете Мађарској могао својим колегама објаснити да код нас није баш све тако црно како се говори. Могао је барем запушити уста непрофесионалној телевизији ДУНА која је на најбљутавији начин извештавала о Србима и Војводини приликом Тадићеве званичне посете овој земљи.

Свима је познато да Српска радикална странка не дели људе према верској и националној припадности, већ према људским квалитетима. Тога су свесни многи припадници националних мањина који су чланови Српске радикалне странке. Ово је један од разлога за забринутост појединих минорних странака у Војводини, као што су СВМ Јожефа Касе и ЛСВ Ненада Чанка који ће вероватно остати и без оно мало подршке што имају. На тај начин ће остати без могућности уласка у владајућу већину, а самим тим неће моћи себи да згрћу огромну материјалну и финансијску корист.

Памти овај народ, а не прашта сваком!